

Exersarea evlaviei

Versete cheie: „Exersează-te în evlavie, căci disciplina trupească are doar un folos mic, dar evlavia este folositoare pentru toate lucrurile, având o promisiune pentru viața prezentă și pentru cea viitoare.”

1 Timotei 4:7,8

Pasaje biblice selectate:

1 Timotei 4:7-16

În prima sa epistolă către Timotei, apostolul îl numește „fiul meu în credință” (1 Timotei 1:1,2). Există dovezi că Timotei nu avea încredere în sine când Pavel l-a chemat pentru prima dată să intre în slujire. Apostolul i-a reamintit apoi de credința demonstrată de mama și bunica lui și că nu trebuie să se supună „duhului fricii” (2 Timotei 1:5-7). Cu altă ocazie, Pavel le-a cerut corintenilor să nu-l intimideze pe Timotei când îi vizita, arătând că era conștient de posibila lui nesiguranță (1 Corinteni 16:10). În versetul nostru selectat, apostolul îl îndeamnă pe Timotei: „Nimeni să nu te disprețuiască pentru că ești tânăr” (1 Timotei 4:12). Deși are un caracter personal, încurajarea lui Pavel pentru Timotei poate fi aplicată fiecărui membru al bisericii.

În versetele cheie, Pavel îl încurajează pe Timotei să ia în considerare contrastul dintre exercițiul fizic și evlavie. O traducere spune: „Antrenamentul fizic are o anumită valoare, dar evlavia are valoare pentru toate lucrurile d , oferind promisiuni atât pentru viața

prezentă, cât și pentru cea viitoare”. Multe studii au arătat beneficiile psihologice ale exercițiului fizic, inclusiv diminuarea simptomelor depresiei și anxietății, reducerea nivelului de stres și creșterea stimei de sine și a încrederii. Pavel nu respinge exercițiul fizic ca fiind o pierdere de timp, ci îl laudă ca având valoare. În altă parte, apostolul afirmă că trupul nostru este templul Duhului Sfânt dat de Dumnezeu și cumpărat cu sângele prețios al lui Cristos. Prin urmare, ar trebui să-L slăvim pe Dumnezeu păstrându-ne în formă pentru slujirea Lui. 1 Corinteni 6:19,20

După ce a recunoscut valoarea practică a exercițiului fizic, Pavel subliniază imediat superioritatea exercitării „evlaviei”. El îi amintește lui Timotei de obligațiile sale pastorale, nu pentru că le-ar fi uitat sau neglijat, ci pentru a-l încuraja să continue în acest fel. El îi spune lui Timotei să instruiască biserica să refuze și să respingă toate învățăturile profane și mitice și să îndemne la exercitarea adevăratei evlavii. El trebuie să-i încurajeze pe frați să recunoască credințioșia lui Dumnezeu și să vadă acceptabilitatea mesajului divin. Timotei trebuie să le amintească credincioșilor privilegiul de a munci și de a suferi ocară pentru Cristos. El trebuie să-i învețe să „se încreadă în Dumnezeu cel viu, care este Mântuitorul tuturor oamenilor”. 1 Timotei 4:7-10

Pavel îi spune tânărului Timotei să „fie un exemplu pentru credincioși” (1 Timotei 4:12). Cuvintele, conduita, dragostea, spiritul, credința și puritatea lui trebuie să fie un exemplu, nu doar în discursurile publice, ci și în treburile zilnice ale vieții. Un astfel de exemplu trebuie să înceapă din interior, din inima și mintea lui. Apoi, harurile interioare ale caracterului

său creștin trebuie să se manifeste în exterior în vorbirea, purtarea și acțiunile sale. Pavel își încheie îndemnul către Timotei, spunând: „Până voi veni, dedică-te citirii, ... doctrinei. Nu neglija darul care este în tine, ... Meditează la aceste lucruri; dedică-te în întregime lor.” 1 Timotei 4:13-15

Chemarea și credincioșia fiecărui creștin se bazează pe principiile „neprihănită și sfințeniei adevărate” (Efeseni 4:24). Credincioșii sunt chemați să reflecte caracterul lui Dumnezeu: „După cum Cel ce v-a chemat este sfânt, fiți și voi sfinți în toată purtarea voastră.” 1 Petru 1:15